

omkring anlæg, som anvendes til udforskning eller udnyttelse. Zonerne kan højst have en udstrækning af 500 m omkring de pågældende anlæg målt fra ethvert punkt på disses ydre kant. Ministeren kan fastsætte forskrifter for sejlads i sikkerhedszoner og herunder forbyde uvedkommende skibe adgang hertil.

Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder udfærdiger de regler, der er nævnt i stk. 1 og 2, efter forhandling med de ministre, under hvis forretningsområde sager af tilsvarende art hører.

§ 5. Den, som krænker statens eneret efter § 1, straffes med bøde eller hæfte i indtil seks måneder, medmindre anden lovgivning medfører højere straf.

Stk. 2. Overtrædelser af vilkår i bevillinger eller tilladelser, som er udstedt i medfør af denne lov eller i medfør af de love, som nævnes i § 2, stk. 1, og § 6, straffes med bøde, medmindre anden lovgivning medfører højere straf.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i henhold til § 4, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 6. For anlæg og sikkerhedszoner, jfr. § 3, stk. 1, som befinder sig på eller er oprettet inden for den grønlandske del af kontinentalsoklen, gælder den for Grønland i øvrigt gældende ret. Ministeren for Grønland udøver de beføjelser, der er fastsat i §§ 2 og 4, under iagttagelse af reglerne i loven om mineralske råstoffer i Grønland.

§ 7. Loven træder i kraft den 1. marts 1971.

Stk. 2. § 3 i kgl. anordning nr. 259 af 7. juni 1963 vedrørende udøvelse af dansk højhedsret over den kontinentale sokkel ophæves.

§ 8. Loven gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Den 31. maj 1963 ratificerede Danmark konventionen om den kontinentale sokkel. Det skete i henhold til folketingets samtykke af 2. maj 1963 (se folketingstidende 1962-63, tillæg A, sp. 1569, tillæg B, sp. 779, tillæg C, sp. 363 samt folketingets forhandlinger 1962-63, sp. 4231, 4830 og 5215). Konventionen var medtaget som bilag til forslaget til folketingsbeslutning om ratifikationen.

Ved kgl. anordning af 7. juni 1963 blev det derefter fastslået, at dansk højhedsret udøves, for så vidt angår udforskning og udnyttelse af naturforekomster, over den del af soklen, som efter konventionen tilkommer Danmark. Det blev i anordningens § 3 bestemt, at udforskning og udnyttelse af de naturforekomster, som konventionen giver medlemslandene eneret til at udnytte, skal ske i medfør af bevillinger, der udfærdiges i henhold til lov nr. 181 af 8. maj 1950 om efterforskning og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund og for Grønlands vedkommende i medfør af kgl. anordning nr. 153 af 27. april 1935 om udnyttelse af råstoffer i Grønlands jordbund.

Med hjemmel i anordningen og i undergrundsloven blev der ved kgl. resolution af 5. oktober 1963 givet selskaber i Rederiet A. P. Møllers koncern eneretsbevilling til udnyttelse af forskellige råstoffer på bl. a. sokkelområdet. For så vidt angår det grønlandske sokkelområde er en række tilladelser til forundersøgelser udfærdiget i medfør af lov nr. 166 af 12. maj 1965 om mineralske råstoffer i Grønland.

I 1967 nedsatte ministeriet for offentlige arbejder et udvalg til undersøgelse af problemerne i tilknytning til efterforsknings- og indvindingsvirksomhed på dansk kontinentalsokkelområde. Dette udvalg har nedsat to underudvalg, for det første et udvalg som fik til opgave at undersøge de juridiske problemer i forbindelse med virksomhed på sokkelområdet og for det andet et udvalg med henblik på undersøgelse af de sikkerhedsmæssige problemer i forbindelse med efterforsknings- og indvindingsvirksomhed.

Det foreliggende lovforslag er udarbejdet af det nævnte udvalg vedrørende de juridiske problemer. De ministerier, hvis forretningsområder problemerne særligt angår, har været repræsenteret i ud-